

Universitätsbibliothek Paderborn

Annalium Paderbornensium Pars ...

Complectens Inprimis Fusiozem Episcoporum Paderbornensium, Deinde Succinctiorem Historiam Reliquorum Per Westfaliam Antistitum, Tum Res Gestas Aliorum In Eadem Hac Regione Clarorum Virorum, Postremo Pontificum, Imperatorum, Principum &c. Gesta, maxime ea, quae Westfaliam contingunt

[772 - 1227]

Schaten, Nicolas

Nevhvsii, 1693

Tutelarıs Sancti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7760

TUTELARES SANCTI.

Vestris sub auspicijs prodire gestijt Annalium Paderbornensium Pars hæc prima, quæ continuatio quædam est Historiæ Westfalicæ, paucis antè annis in lucem datæ; Vestris, inquam, sub auspicijs prodire gestijt; quod persuasum sibi haberet, neque potentiores offensuram se Patronos, qui se à malevolis obtrektorum linguis ac calamis valerent fortius tueri: neque propensiores naturam Mœcenates, qui eo, quo sperari possit animo, eandem essent acceptaturi. De potentia vestra non attinet hic referre; cum satis Orbi constet, quanto olim eidem terrori fueritis, sub jugum Christi & Vestrum eos mittentes, qui sublimi à Deo datæ vobis potestati resistere audebant. Quæ potestas nil jam imminuta, sed præ terrenâ illâ in immensum quasi aucta censeri debet; conjuncti enim Deo, cœli terræque Domino, & Principes ac amici illius statuti, quid non valebitis præ mortalibus, etiam Mundi Monarchis, qui nesciunt, quam aliquando sortem sint subituri? Labet tantum paucis hic commemorare, quam tenero Ecclesiam & Diœcesin Paderbornensem amore complexi, quibusque olim beneficijs eandem fueritis persecuti; ut demum constet, optimo quæsitum patrocinijs Vestrum conatu pro tuendo illo libro, quires Vestras præclarè gestas, & ingentia in Diœcesin Paderbornensem, reliquamque Westfaliam merita complectitur. Inculta admodum & sterilis erat, ut reliqua Westfalix, ita hæc Paderbornensis Diœcesis terra, nullo adhucdum, vel pauxillo, cœlestis gratiæ rore irrigata: arescebat in vanis gentilitiæ superstitionis suæ desiderijs, nec fructum dabat, quem cœlestis Colonus in horreum suum conveheret; quando Tu, Imperatorum Maxime Carole, miseratus terræ hujus, non tam corpora quam animos concernentem sterilitatem, subegisti eam armis, DEI & animarum causa susceptis, eamque rigandam curasti sacris doctrinis per Apostolicos à te introductos viros dispersis; utque optatum proferret fructum quot modis & curis providisti? Anno 777 Paderbornæ commoratus, *Ecclesiam ibidem in honore Salvatoris edificasti.* Anno 795. certum ac stabilem fundatæ à te Ecclesiæ huic Pontificem præfecisti B. Hathumarum, è gente Sax-

onica

onica virum
III Pontificem
Christi in terr
in Sedem Apo
hoc exemplo
lire vel maxi
ventibus tuis
ros audisti, &
id dicam, ade
frequentasse,
matum fuisse
in eum benef
Sanctissime E
dictuses, Pad
am (quod an
lius Ecclesiæ
consanguine
pauperis ea t
Comitatum
non cessasti t
prædia pro Ec
invisisti, ac P
nensem meri
ronatus, non
lum, & inani
neficiozum p
post coronat
possessiones d
reversus, ann
stivis gaudis
Morongam,
ad fiscum rec
ge tua Imper
œcesi Paderb
burgehufanu
triæ huic cess
te Paderborn
dum Hamn
num, vulgo
ficiozum.
Ecclesiæ nost
Immedeshuf
te finis Rega

onica virum genere, literis & virtute planè nobilem. Anno 799 Leonem III Pontificem, Româ ad te profugum, eo Paderbornæ honore excepisti, ut Christi in terris Vicarius majorem ab Imperatore expectare vix potuerit. Tuus in Sedem Apostolicam animus huc te impulerit; nullus tamen dubito, quin hoc exemplo tuo conversâ recenter gentē in suscepta Christiana fide stabilire vel maximè volueris. Taceo hic de alijs frequentibus admodum conventibus tuis Paderbornæ celebratis, in quibus & variorum Regum legatos audisti, & Christianæ in hisce provincijs Reipublicæ consulisti; verbo id dicam, adeo frequenter, ut ex vitæ tuæ historia constat, locum hunc te frequentasse, ut verisimile nulli non appareat, præ ceteris eundem à te admatum fuisse. Nec amore in hunc locum, nec benevolentia, nec collatis in eum beneficijs quicquam prædecessori olim tuo cessisti, Imperatorum Sanctissime Henrice. Ut enim primùm Werlis in Westfalia Rex Germaniæ dictuses, Paderbornam invisisti, ibidemque post coronatam conjugem tuam (quod ante non viderat, nec postmodum vidit Paderborna) omnia illius Ecclesiæ jura & privilegia confirmasti. Anno 1009 dedisti Episcopum consanguineum tuum Meinwercum, hereditarijs bonis & rara industria sua pauperis ea tempestate Ecclesiæ bona amplificaturum. Eidem Anno 1011 Comitatum Haholti adjecisti. Anno 1013 Werlis licet æger decumberes, non cessasti tamen à munificentia tua; sed plura dilecto tuo Meinwerco prædia pro Ecclesiâ suâ attribuisti: & sanitati redditus eundem Paderbornæ invisisti, ac Pascha cum eodem celebrasti. Hæc tua in Ecclesiam Paderbornensem merita, quando Rex Germaniæ salutaris: Imperator deinde coronatus, non minuisti, sed auxisti potius de anno in annum non sterilem illum, & inani verborum ostentatione parum profuturum affectum; sed beneficiorum potius accumulatione plenum & abundantem. Statim enim post coronationem tuam, antequam ex Italia discederes, anno 1014, Papiæ possessiones & jura Ecclesiæ Paderborn. rata habuisti. Mox in Germaniam reversus, anno 1015, *Natalem Dominicum*, teste Dithmaro, in *Patherbrunn festivis gaudis cum Meinwerco Episcopo peregisti*. Deinceps anno 1016 villam Morongam, prædium Bernehufanum, & bona Adelæ Meinwerci matris ad fiscum redacta dilectæ Ecclesiæ tuæ contulisti. Anno 1017 cum conjugē tua Imperatrice Cunigunda Paderbornæ versatus varia rursus prædia Diocesi Paderbornensi donasti. Anno verò subsequenti 1018 prædium Siburgehusanum, & nemus quoddam prope Reginshershufon dono tuo patriæ huic cessit. Sive verò Paderbornæ, seu alibi commorârē, nulla apud te Paderbornæ tuæ oblivio. Anno enim 1019 Bambergæ commorans prædium Hammonstadiense, & anno 1020 Confungæ nemus Reinkershufanum, vulgo Reinerswald huic loco attribuisti. Necdum tamen finis beneficiorum. Anno 1021 Comitatum Warburgensem à Dodicone donatum Ecclesiæ nostræ comprobas, simulque beneficentia tua adjicis Comitatum Immedeshufanum. Anno 1022, dum Paderbornæ versabare, extorqueri à te finis Regale prædium tuum Erwete, & altero mox anno 1023 in eodem loco

loco constitutus prædium Steinemenſe, & Hohunſelanum liberaliſſima donatione Eccleſiæ noſtræ adjeciſti. Nullus fuiſſet beneficiorum finis, niſi juſto demum remuneratori Deo mox ad præmium tot benefactorum placuiſſet te evocare. Is verò animus Veſter, Divi ac Munifici Imperatores, cum fuerit olim in Eccleſiam & Paderbornenſem Dioceſin noſtram, non minor modò erit vel in eandem hanc Dioceſin, vel opus hoc, quod gratiſſimo merita & acta veſtra affectu recolit recenſetque. Defendite ergò, qua valetis in cælo gratia & potentia dedicatum nominibus Veſtris tam literarium hoc opus, quam Eccleſiam tantopere à Vobis aliquando adamatam. Efficiſſe Veſtris apud Deum meritis, ut inprimis hæc Eccleſia veſtra permaneat in ea, quam introduxiſtis & ſtabiliviſtis fide, ac bonis ſemper operibus hîc ita in terris militans intendat, ut triumphans tandem in cœlis vobiſcum coronari mereatur.

tur, noluit tamen au-
tur, Annales ſuos tu-
mus, electionem, ad-
tum fuit, proſecutus
ſalia Præſulum, alio-
vel religioſa munij
dignorumque, qui p-
excurrendo, quid A-
hiſtoria ſua modicè
guntina ſedi ſubjec-
torum commemora-
toria celebraretur.
torum, Ducum et P-
nimis et multis locis
hanc ſolummodo pa-
de finibus ſuis, et plur-
rumq, geſtarum na-
in re evagatur au-
comperit, ſed prude-
his, quæ proprio ad-
preſcripſerat limite
ad annalium horum
bro eorundem prin-
tranſilitur ſtatim a
tata fuerit materia
opera pretium non
ſuperos abiit, prior
præcedentibus reco-
men rerum ſubſeq-
814. à quo proprie

PRÆFA-

locum